

Nu har vi avverkat cc-klubbens resa till Åland där vi hade årsmötet i år.

Torsdag den 5 maj

Efter frukost tog vi oss ner till hamnen och där fick vi ställa oss i kö med bilarna. Passagerarna fick inte åka med i bilarna när de körde ombord, så vi gick ombord där de övriga passagerarna fick gå.

Brunch serverades på däck 6 och vi hade reserverade bord. Efter maten gick vi ut på soldäck en stund innan det var dags att gå ner till bilarna. Vid avkörning fick även vi passagerare sitta i bilen.

Första stoppet på Åland var Jakt- och fiskemuseet och här fick vi information om hur museet kom till. Ålands jakt- och fiskemuseum ligger vackert beläget intill Fiskeläget och havet i Käringsund, Eckerö. Museet berättar om ålänningarnas vardag förr med jakt, fiske och skärgårdsliv. Texter och svartvita fotografier kompletterar föremålen och beskriver livet på fiskelägen och marknader, hur man jagade säl och drog not.

Ålands jakt- och fiskemuseum öppnade 1995. Museet drivs av en stiftelse vars ändamål är att främja den kulturella utvecklingen inom jakt och fiske. Initiativet till museet togs av Stödföreningen för Ålands jakt- och fiskemuseum.

Museet ritades av arkitekt Folke Wickström och är ett spännande hus med många vinklar, vrår och takåsar. Tanken är att museet ska smälta in i omgivningen. Fiskeläget med dess grå strandbodnar. Museet ligger i en naturskön miljö precis bredvid kusten till Ålands hav.

Föremålen i museet har till största delen samlats in av Stödföreningen för Ålands jakt- och fiskemuseum. I museet finns också donationer och depositioner av privatpersoner. Under 2015 stöds museet av Ålands Kulturdelegation/PAF, Svenska Kulturfonden, MP/Byggvaruhuset, Sunes Jakt, Ålands Ömsesidiga försäkringsbolag samt Alandia försäkring. Ett stort tack för alla bidrag!

Nästa stopp var Lugnets keramik som ligger i Hammarland. Här fick vi också fin information om deras verksamhet.

Simon kommer ursprungligen från England, där studerade han keramik på Art college, innan han flyttade till Island och jobbade där som drejare ett par år. 1980 kom Simon till Åland för jobba i en keramikverkstad i Mariehamn och efter fem år där var det dags med en egen verkstad. På Lugnet Keramik är det Simon som sköter tillverkningen av lera och bränningen av den vedeldade ugnen. Båda drejare sina egna modeller, men de största krukorna faller på Simons lott.

Siv är en "Äkta Ålänning" som kommer från Hammarland. Keramik karriären började med två år på Ålands Folkhögskola, konstlinjen där intresset för lera uppstod och fem år på en keramikverkstad i Mariehamn. Efter det var tiden mogen att börja en egen

verkstad tillsammans med Simon. Släktgården Lugne, hade stått tom i många år var ett perfekt plats att starta upp en liten keramikverkstad i. Det är Siv som dekorerar stengodset, men övrigt arbete som glasering och i- och urpackning av ugnar sköts av båda.

Innan vi fortsatte mot Mariehamn så fick vi fika.

Hotell Cikada ligger i Västra Hamnen i Mariehamn och det var här vi skulle övernatta. Parkera fick vi göra utmed vägen. Vi var ju många bilar men vi fick plats alla. När vi checkat in och hämtat andan så var det dags för middag. När alla var mätta och belåtna så var det några som tog sig en promenad i det fina vädret, andra satte sig att sola. Sommaren hade ju kommit.

Fredag den 6 maj

Avfärd från Cikada Hotel skedde omkring kl. 9. En av bilarna fick problem med sitt tak, så Stefan hade ordnat med att Peugeothandlaren i Mariehamn skulle se vad han kunde göra åt det. Eftersom det var några stycken, som åkte själva i sina bilar, så var det inte svårt att paret i denna bil fick plats hos någon av oss andra.

Första stoppet denna dag var i Pålsböle och Fotohistoriska museet. Här fick vi också guidning om deras verksamhet av Olle Strömberg själv. Här följer lite av vad vi fick veta:

Ålands Fotografiska Museum öppnade 2001 i Kastelholm på Åland. Olle Strömberg hade då samlat fototeknik sedan 1967 och kände att det var tid att visa sina samlingar. Han föddes i Norra Skåne 20 år tidigare och intresset för fotografering började redan då han var 10 år och fick sin första kamera i present. Samlingen utökas varje år, dels genom eget samlande och dels genom donationer av kameror, projektorer, film, kameratillbehör osv.

2014 flyttade museet till Bastövägen 7 i Pålsböle ca. 700 m. från Finströms kyrka. Museet är indelat i fyra delar, där den första är en affär med inredning från 1920-talet, fylld med kameror, projektorer, film, fotolampor, diautrustning, fothörn, allt, allt som kunde hittas i en fotoaffär.

I del två finns t.ex. video, tv- kameror, telefoto, ljud, mixerbord, Karlsson högtalare, och en utrustning som används att hitta vattenläckor, donerad till Museet av Runo Stenberg.

I det tredje och det största rummet hittar du filmkameror, bio projektorer, 1800-tals kameror och fotografisk teknik, men också kameran du själv kan känna igen som en du varit ägare till. Det finns mellanformatskameror och sist men inte minst en kamera som tillhört Fridtjof Nansen och som han hade med sig på Nordpolsexpeditionen 1893-1896 med fartyget Fram. När du fortsätter din rundvandring finns digitalkameror, utrustning donerat av Sjukhuset på Åland och sedan är du i mörkrummet, där finns allt som behövdes för att framkalla, tillverka och kopiera fotografier. Inredningen i mörkrummet

kommer delvis från Godby Apotek.

Efter flytten finns numera Café Lumière där det alltid finns hembakt och smörgåsar och här fikade vi innan vi fortsatte vidare. Dessutom fanns Benitas Bod där med bland annat handgjorda smycken i halvädalstenar designade av Benita Strömberg.

Det blev också en liten sväng till utsiktstornet på Getabergen som ligger på norra Åland och utgör skydd mot nordliga vindar och det stormiga Norrhavet. I från utsiktstornet är det en storslagen utsikt över både Norrhavet och Åländska fastlandet. Sedan åkte vi för att äta lunch på Smakbyn som ligger i Kastelholm, inte långt från slottet Kastelholm. Smakbyn en dröm och vision som uppstod i huvudet på Michael Björklund, välkänd krögare som utsetts till Årets kock både i Finland och Sverige. Tanken med Smakbyn är inget mindre än att erbjuda det bästa det åländska köket förmår. Menyn följer årstidernas växlingar och maten tillagas av lika delar lokala råvaror och kärlek. Maten serveras gärna ihop med någon dryck från det egna bränneriet.

Efter lunch gick färden vidare till Taffels fabrik i Haraldsby. Här fick vi också information om deras tillverkning med mera. Produktionen var inte i gång då man höll på med rengöring av vissa maskiner, men vi fick se en film och sedan göra en liten runda i fabriken med en guide. Vi fick också veta att Orkla överväger att flytta bort chipsproduktionen från Haraldsby. För Ålands del skulle det här vara en jättestor katastrof. Det är 103 arbetsplatser på chipsfabriken. Varje år går 3000 lastbilar till fastlandet med chips. Om de här transporterna försvinner så blir hela logistikkedjan dyrare på Åland. Åland har 60-70 potatisodlare som odlar 28.000 ton potatis per år till chipsfabriken. Om inte chipsfabriken finns så kommer de här potatisarna ut på den finska marknaden och slår ut österbottniska och nyländska odlare. Då kan man tala om arbetslöshet vilket Åland inte har så många just nu.

Nu var det dags att åka till Peugeot där vi skulle hämta bilen som hade hamnat på deras verkstad. De hade inte kunnat laga upp- och nedfällningen av taket, men taket var på, så nu blir det inte nercabbat för denna bilen medan vi andra njuter av varma vindar och solsken.

Tillbaka på Hotell Cikada får vi en liten stund att koppla av och ta in allt vi varit med om. Alla så hade vi en lång balkong utmed rummen vi bodde i och de som kände för att sitta ute kunde göra det. Årsmötet hölls på hotellet och därefter var det dags att gå till Restaurang La Strada för att äta middag. Åter en stunds trevlig gemenskap med nya och gamla medlemmar. Efter maten var det dags att återvända till hotellet.

Lördag den 7 maj

Frukost som vanligt innan avfärden som gick mot brandkårmuseet i Mörby Hammarland. Det blev lite information om museet och dess bilar. Här fanns omkring 20 släckningsfordon samt annan släckningsutrustning från Landskapet Åland. Den äldsta

brandbilen är en A-Ford från 1926 och den modernaste en Volvo från 1969. Detta besök var intressant eftersom jag har arbetat inom Räddningstjänsten här i Sverige. Här blev det också en stund för fika och fotografering av alla våra bilar.

Sista stoppet blev vid det ståtliga gula Eckerö Post & tullhus som uppfördes 1828. Eckerö Post & tullhus representerar tillsammans med Bomarsund den ryska tiden i Finland och på Åland. Eckerö Post utgjorde den ryska gränsstationen mot Sverige över hundra år. Byggnaden anses av arkitekturhistoriker att idag vara en av Engels viktigaste profana byggnadsverk. Byggnaden tillhör sedan 1994 landskapet Åland och förvaltas av landskapsregeringen. Byggnaden och området kring byggnaden är en viktig del av det åländska kulturarvet med stark anknytning till den gamla Postvägen. På området finns ett Post museum, en tidsinteriör från 1850-talet. Vi hann med en liten titt innan det var dags att åka till hamnen för avfärd hem.

Denna gång fick även passagerarna i bilen sitta kvar när vi körde ombord, men det var inte alla som gjorde detta. Sista samlingen var vid maten som bestod av skärgårdsbord. En del handlade lite innan det var dags att gå till bilarna och köra av i Grisslehamn.

Inger Holmquist